

Ο Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης

Γεννήθηκε το 1908 στην Θεσσαλονίκη, Σπούδασε Φαρμακευτική και Ιατρική στην Γαλλία, και στη συνέχεια, από 1928 ως το 1929 σπούδασε Βοτανολογία στο Πανεπιστήμιο του Στρασβούργου στην Γαλλία. Την δεκαετία του 1930 ανέλαβε το φαρμακείο του πατέρα του στην Θεσσαλονίκη, το οποίο τις βραδινές ώρες μετατρέπεται σε λογοτεχνικό εντευκτήριο. Το 1933 επισκέφθηκε για πρώτη φορά το Άγιον Όρος, στο οποίο έκτοτε πήγε πολλές φορές όταν άρχισε να ασχολείται με τη ζωγραφική. Στον χώρο της λογοτεχνίας πρωτοεμφανίστηκε το 1934 με το μυθιστόρημα «Ανδρέας Δημακούδης», και από το 1935 άρχισε η μακρόχρονη συνεργασία του με πολλά περιοδικά και με εφημερίδες της Θεσσαλονίκης. Υπήρξε ιδρυτικό μέλος, και βασικός συνεργάτης, του περιοδικού «Κοχλίας». Αργότερα άρχισε να δημοσιεύει μελέτες του και σε άλλα περιοδικά, και στη συνέχεια εξέδωσε μυθιστορήματα και άλλα πεζογραφήματα. Ανήκει στην ομάδα των συγγραφέων που ήταν γνωστή ως Σχολή της Θεσσαλονίκης. μΩς ζωγράφος πήρε μέρος σε ατομικές και ομαδικές εκθέσεις ζωγραφικής σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού.

Το λογοτεχνικό έργο του Ν. Πεντζίκη εντάσσεται τυπικά στη γενιά του 1930. Κάποια από τα χαρακτηριστικά στοιχεία του πολύμορφου έργου του είναι, από τη μια, η ευρεία θεματική του και, από την άλλη, η συχνή χρήση του εσωτερικού μονολόγου και της μεταφοράς, με παραπομπές στη βυζαντινή εικαστική τέχνη, στη θρησκευτική προσήλωση, και τη μεγάλη αγάπη του για τη γενέτειρά του. Βραβεύτηκε με πολλά βραβεία, όπως το Palmes Academiques από την Γαλλία το 1951, το Α΄ Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος το 1984, το Βραβείο του Υπουργείου Πολιτισμού το 1987 και το Βραβείο Χέρντερ της Βιέννης το 1989. Το 1988 αναγορεύτηκε επίτιμος διδάκτορας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.